

РЕШЕНИЕ

№ 3083

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВАЛЯ Т. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110135179 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на Б. Т. Н. срещу Б. Х. Н.. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 3, вр. ал. 1 СК, обективно съединен с небрачни искове с правно основание чл. 56 СК, чл. 53 СК и чл. 145 СК.

В молбата се твърди, че страните са сключили граждански брак на 31.05.2020г., от който нямат родени деца. Ищцата има родено дете от предходен брак, което е болно и поставено под пълно запрещение. Сочи, че с ответника се запознали в края на месец февруари 2020г. чрез он лайн сайт за запознанства и след кратко общуване, без да се опознаят много добре, по настояване на ответника страните сключили брак. Преди сключване на брака ответникът заживял при ищцата и я убедил да закупи автомобил за детето, тъй като то било инвалид и това щяло да улесни придвижването му. След закупуването на автомобила и сключването на брака ответникът започнал да ползва автомобила, като казвал, че му била необходима за работата му. В деня на сключване на брака се събрали в дома на страните заедно с родителите на ищцата по повод почерпка за сключения брак. Ответникът се скарал с майката на ищцата, напил и казал, че ще удари майката на ищцата, поради което съпругата повикала полиция и и помолила майка си да напусне

дома. Този скандал довел до дистанциране на ищцата от нейните родители, за да запази ново си семейство. Ответникът често сменял работата си и оставал без доходи, като основно ищцата издържала както детето си, така и цялото семейство. Ответникът убедил ищцата да закупи лаптоп уж за нуждите на детето, за да гледа филми и да играе игри. Ищцата закупила лаптоп, като отново ответникът го ползвал. По същия начин тя закупила на лизинг телефон, отново ползван от ответника. На 19.01.2021г. краката на ищцата се схванали, което довело до оперативна намеса. Докато била в болницата, тя направила на ответника нотариално заверено пълномощно, за да може той да изтегли пари за храна, консумативи за детето и за него. Три дни преди да изпишат ищцата от болницата ответникът поискал в дома им да отиде бившият съпруг на ищцата, за да се грижи за детето, тъй като той трябвало да отиде до социалните, за да вземе протокол за инвалидни принадлежности. След като бащата на детето отишъл в дома на страните, ответникът излязъл добре облечен, взел лаптопа и тръгнал с колата и с не малка сума пари, получена от ищцата. Бившият ѝ съпруг чрез камерата на телефона показал на ищцата в какво състояние е домът и детето – детето било слабичко, мръсно, домът също бил мръсен, хладилникът празен, мухлясали чинии и навсякъде бутилки от алкохол и фасове от цигари. В деня на изписването на ищцата от болницата тя се обадила на ответника, но той не вдигал телефона и не си бил къщи. След няколко дена се обадил и казал, че си тръгнал, за да даде урок на ищцата. Съпругата му отговорила, ако не иска да бъде с нея, да подаде документи за развод. Ответникът поискал втори шанс и ищцата му простила и му казала да се върне къщи. След като се прибрал, ответникът поискал майката на ищцата да дойде, за да се грижи за нея и детето, тъй като той не можел, трябвало да си търси работа. Ответникът намерил болногледачка, на която обещал, че ще плати 180 лева, но така и не направил. На 01.03.2021г. ответникът дошъл, взел си вещите, като отказал да върне лаптопа и телефона, закупени от ищцата. Бутнал я и тя паднала на леглото. Казал, че повече не можел да живее с нея, започнал да я обижда, че го тормозела. От този ден ответникът не се е прибирал в дома. Въпреки опитите на ищцата по телефона да се разберат, той я обиждал. Ищцата подала жалба в прокуратурата за отнемане от ответника вещи. С оглед заболяването, което има, ѝ е трудно да се грижи за себе си, изпаднала в невъзможност да покрива нуждите си, тъй като лечението ѝ ще е продължително, може да се наложи нова операция и

продължителна рехабилитация, а не всичко се покрива от НЗОК. Моли бракът да бъде прекратен като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответника. След прекратяване на брака да носи предбрачното си фамилно име Николова, да ѝ бъде предоставено за ползване семейното жилище, както и ответникът да бъде осъден да ѝ заплаща месечна издръжка в размер на 200 лева, считано от подаване на исковата молба в съда. Претендира разноски.

На ответника е назначен особен представител, който в срока по чл. 131 ГПК не подава отговор на исковата молба. В открито съдебно заседание същият не се явява и не взема становище по исковата молба.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните сключили граждански брак на 31.05.2020г., като съпругата е променила фамилното си име от Николова на Н.. От брака си страните нямат родени деца.

Ищцата има дете от друга връзка, като видно от представените писмени доказателства, същото е пълнолетно, поставено под пълно запрещение, с диагноза атактична церебрална парализа, 100 % трайна неработоспособност с чужда помощ. Съгласно сключен трудов договор със Столична община – район Надежда, ищцата изпълнява длъжността личен асистент на поставеното под пълно запрещение лице, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 686.20 лева.

Със Заповед 79/01.11.2005г. ищцата е настанена в общинско жилище, находящо се в гр. София, ж.к. Надежда 1ч., жилищен блок 112, ет. 6, ап. 25, за което заплаща месечен наем в размер на 47.40 лева.

На 26.01.2021г. ищцата е била приета в МБАЛ „Сердика“ ЕООД, като е изписана на 14.02.2021г. с окончателна клинична диагноза: Състояние след операция по повод на стеноза на ниво L4-L5 с тежка компресия на дуралния сак.

На 21.01.2021г. ищцата постъпила в Университетска болница МБАЛ «Св. Иван Рилски» ЕАД – София, изписана е на 26.01.2021г. с окончателна диагноза: Стеноза на ниво L4-5, с тежка компресия върху дуралния сак. Синдром на кауда еквина. На 14.05.2021г. ищцата постъпила в същото лечебно заведение, изписана е на 29.05.2021г. с окончателна диагноза:

Медианна дискова херния на ниво Л4-Л5.

От показанията на св. Росица Бпгданова Младенова – Кат се установява, че страните сключили граждански брак през 2020г., като се запознали няколко месеца по – рано. Преди сключване на брака ответникът заявил на ищцата, че за да дойде в гр. София, тя трябва да закупи автомобил, за да започне той работа. Към този момент ответникът се намирал в гр. Пазарджик. Ищцата закупила автомобил, но на името на детето, което е от друг мъж и с увреждане. След сключването на брака ответникът забранил на ищцата никой от нейния род да не посещава жилището, да не поддържа никаква връзка с майка си по телефон. Страните живяли заедно осем месеца. Ищцата била оперирана, била в болница, като през това време ответникът напуснал семейното жилище, взел вещи на съпругата и си изключил телефона. В началото на брака отношенията между страните били добри. Ответникът започвал работа за кратко, за около седмица, след което бил изгонван. Залагал различни вещи на ищцата по зложни къщи и се налагало тя да ги откупува обратно. Ответникът обиждал ищцата, напуснал дома за 2-3 дена. Когато ответникът напуснал семейното жилище, докато ищцата била в болница, се обърнали към ОД РУ – СДВР, от където го намерили в гр. Козлодуй. След като ответникът се появил, искал пари от ищцата. Казал на ищцата, че иска отново да се съберат и че грешката била в него. Страните се събрали отново за около два месеца, като през това време ответникът ходел постоянно на различни места. Ищцата му дала пълномощно да изтегли нейни пари, като ответникът закупил с тях телефон и два автомобила. Ищцата му казала, че са й нужни пари, а ответникът отговорил, че от него няма да види и стотинка, като едната кола е при него, а другата при любовницата му. През месец октомври 2021г. Страните окончателно се разделили. Ответникът постоянно се обаждал на ищцата, псувал я, обиждал я. Ответникът знаел за делото за развод, но казвал, че няма да се яви нарочно.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Младенова – Кат като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 СК.

Като взе предвид гореизложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака, изразяващо се във фактическа раздяла от месец октомври 2021г. Установи се, че страните не поддържат контакти помежду си и комуникацията между тях е преустановена. Предвид това, бракът съществува съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Ищцата е направила искане за произнасяне по въпроса за вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака. След анализ на събраните доказателства и доказателствени средства, съдът намира, че вината за настъпилото разстройство на брака е на съпруга. Същият е нарушил изискването на чл. 14 СК, като се е дезинтересирал от съпругата и семейството, не е проявил разбирателство и уважение към съпругата си. В подкрепа на този извод са показанията на св. Младенова - Кат, видно от които ответникът обиждал съпругата, напуснал семейното жилище без основателна причина и за дълги периоди, не оказал необходимата грижа към съпругата си след престоя ѝ в лечебно заведение. Същият не осигурявал средства за издръжка на семейството, не полагал труд, като често вземал парични средства от съпругата, които разходвал за свои лични нужди, а не за такива за семейството. Установи се също, че ответникът залагал различни вещи на ищцата в заложни къщи, които впоследствие тя трябвало да откупува обратно. Въпреки направеният от страна на ищцата опит за заздравяване на брачната връзка, ответникът не променил поведението си, напротив, продължил да я обижда, да не полага грижи за семейството, като през октомври 2021г. напуснал семейното жилище. Именно това довело до окончателната раздяла на страните и настъпилият разрыв в техните отношения. Предвид изложеното, съдът намира, че вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака е изцяло на съпруга.

Претенция за ползване на семейното жилище е направена от ищцата. Установи се, че семейното жилище, находящо се в гр. София, ж.к. Надежда, бл. 112, ет. 6, ап. 25, е общинско, за което ищцата заплаща месечен наем. Като съобрази изложеното, както и че ответникът е напуснал окончателно

семејното жилище, то същото след прекратяване на брака следва да бъде предоставено за ползване на ишцата.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. От представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак се установява, че съпругата е променила фамилното си име от Николова на Н.. Същата е предявила претенция за промяна на фамилното име, поради което след прекратяването на брака същата ще носи предбрачното си фамилно име Николова.

Ишцата е предявила и иска за заплащане от страна на ответника на месечна издръжка в размер на 200 лева, считано от подаване на исковата молба. Съгласно разпоредбата на чл. 145, ал. 1 СК, нвиновният за развода съпруг има право на издръжка. Като съобрази, че вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака е на съпруга, както и тежкото здравословно състояние на съпругата, съдът намира, че исковата претенция е основателна и ответникът следва да бъде осъден да заплаща на ишцата месечна издръжка в размер на 200 лева, считано от подаване на исковата молба в съда, за срок от три години или до настъпване на обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане. Въпреки, че по делото не са представени доказателства относно трудовата ангажираност на ответника, съдът намира, че същият е работоспособна възраст, не са налице данни за влошено здравословно състояние, както и същият да заплаща издръжка на непълнолетни деца, поради което във възможностите на същия е да полага труд и да реализира месечен доход около средния такъв за страната и да заплаща на съпругата си месечна издръжка около законоустановения минимален размер.

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане на разноски е направена от ишцата. Предвид изхода на делото, както и че ответникът е виновният съпруг за разстройството на брака, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ишцата направените по делото разноски. Същата е доказала разноски в размер от 600 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, видно от представените договор за правна защита и съдействие, и 25 лева държавна

такса за образуване на делото. Окончателната държавна такса, дължима за развода, е в размер на 50.00 лева, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, която следва да бъде възложена на двете страни по равно.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА, сключен на 31.05.2020 г. с Акт за граждански брак № 0097/31.05.2020г., издаден от Столична община – район Оборище, гр. София, на Б. Х. Н., ЕГН *****, и Б. Т. Н., ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВИНА НА СЪПРУГА**, на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака съпругата Б. Т. Н., ЕГН *****, ще носи предбрачното фамилно име – **НИКОЛОВА**.

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, находящо се в гр. София, ж.к. Надежда, бл. 112, ет. 6, ап. 25, на съпругата Б. Т. Н., ЕГН *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 145 СК Б. Х. Н., ЕГН ***** да заплаща на съпругата си Б. Т. Н., ЕГН ***** месечна издръжка в размер на 200.00 /двеста/ лева, считано от подаване на исковата молба в съда /21.06.2021г./, за срок от 3 /три/ години или до настъпване на обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законата лихва върху всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК, Б. Х. Н., ЕГН *****, да заплати на Б. Т. Н., ЕГН *****, сумата в размер на 625.00 /шестстотин двадесет и пет/ лева – разноски в производството.

ОСЪЖДА Б. Х. Н., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

ОСЪЖДА Б. Т. Н., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____